

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 107/2015
03.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.П., због продуженог кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 932/12 од 12.11.2013. године и Вишег суда у Шапцу Кж 64/14 од 28.04.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 932/12 од 12.11.2013. године и Вишег суда у Шапцу Кж 64/14 од 28.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К 932/12 од 12.11.2013. године, окривљени Б.П. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. и члана 61. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени Д.П. и Д.П. упућени су на парницу ради остварења имовинскоправног захтева, а окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 64/14 од 28.04.2014. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Б.П. и потврђена пресуда Основног суда у Лозници К 932/12 од 12.11.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Б.П., адвокат Б.С. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку и повреде одредаба члана 22. и члана 25. Кривичног законика, с`предлогом да Врховни

касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде, те да предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., адвоката Б.С., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, већ је указано на повреде одредаба члана 22. и члана 25. Кривичног законика које не представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека, а иза којих стоје примедбе браниоца на утврђење чињенице које се тичу кривице окривљеног.

Наводима у захтеву браниоца окривљеног Б.П.: да је окривљени извршио сечу стабала у шуми сматрајући да иста сече у својој шуми; да је шумар у дозначни лист, везано за предметну сечу стабала, унео погрешан број катастарске парцеле; да се у конкретном случају ради о грађанско-правном односу између окривљеног и оштећених ... се оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, односно одредба члана 440. ЗКП-а, која одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, није предвиђена као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**

